

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKE LISTY

ČÍSLO 29

1993

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

Šťastný Nový Rok
1994

Dosana, rádi jsme
klidnou, pokojnou
zemí

Tak se můžeme
být v Austrálii

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1st Floor, 69a Grote Street
ADELAIDE S.A. 5000
Telephone: (08) 231 5909

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílna a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

CUISINE ART CATERING **Pty Ltd**

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality.

Přesné informace:
telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?

call
VITA KOZAK

Repair Crystal
Glass
Exp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

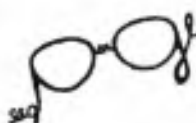
MOBILE ROBOT

CAR SERVICE AT YOUR HOME
TUNE,
BRAKES, CLUTCHES
& ODD JOBS

124c EDWARD STREET
BRUNSWICK VIC

018 174 861
(03) 387 3670

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

LEO Computer Pty Limited

Přímé zastoupení největšího Taiwanského výrobce -
FIRST INTERNATIONAL COMPUTER, INC.

Nabízíme prvotřídní počítače pro všechny účely
Od 'NOTEBOOK (colour or mono)'
po 'WORKSTATION with Pentium processor'
také MULTIMEDIA systém na příklad s
'VGA to TV, Grand Video,
Sound Card, TV Tuner'
a další

Unit 3, 377 Newbridge Road
Moorebank, NSW 2170

Tel: 02 822 4833

Fax: 02 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA
EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY'S
Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.

Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.

Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.

volejte Barboru - 387 1333

ZPRÁVY

Prezident SR Michal Kováč navrhl předsedovi slovenské vlády Vladimíru Mečiarovi, aby podal demisi. Dle vyjádření premiéra bylo prezidentovo stanovisko nedomyšlené a proto je nerespektoval.

Z iniciativy prezidenta V. Havla se v lednu v Praze setkají představitelé České republiky, Slovenska, Polska a Maďarska s americkým prezidentem Clintonem. Americký prezident ocenil ochotu Prahy setkání uspořádat a označil setkání za ideální příležitost pro rozhovory o otázkách zvýšení bezpečnosti a rozvoje demokracie v Evropě.

Papež Jan Pavel II. přijal pražského arcibiskupa Miloslava Vlků při jeho návštěvě Vatikánu na pracovní večeři.

Prezident Francois Mitterrand oslavil při krátké návštěvě v Praze 9. prosince páté výročí 'snídaně s českými disidenty'. Na opakovanou snídani, či spíše oběd, pozval francouzský prezident všechny tehdejší účastníky včetně prezidenta Václava Havla.

Členské státy NATO a především Spojené státy nejsou jednoznačně přesvědčeny, že už nastala situace, kdy je možné jednoznačně rozhodnout o rozšíření o některé státy střední a východní Evropy, prohlásil při přiletu z USA ministr národní obrany Antonín Baudyš.

Zvýšení výdajů na posílení bezpečnosti občanů o 506 milionů korun je největším zásahem do vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 1994.

17. listopadu 1993 dohrál společně fotbalový tým České a Slovenské republiky posledním utkáním v Bruselu. Cesta tohoto týmu na světový šampionát v USA se uzavřela. Uzavřela se i jedna kapitola čs. fotbalu. Česká republika a Slovenská republika nyní budou mít samostatné fotbalové týmy.

CO ROK - TO KROK

Bořek Šindler

Historické země svatováclavské koruny, Čechy a Morava, se zvolna dobírají prosperity. Lze doufat, že v lednu příštího roku bude možno napsat - dva roky, dva kroky.

I krůčky by postačily, jen nejt zpět. Nový český stát během právě uplynulého roku dokázal sám sobě i jiným, že kráčet dovede, sám a úspěšně. Oproštění od leninských příznaků a zbavení ideologických strašáků, a ovšem také bez dlouhých finančních břemen a povinností vůči Slovensku, vykročili Češi do nové budoucnosti rázně a zřejmě i nebojácně. Snad také proto, že jim v čele stojí dva lidé kteří mají pro strach uděláno, Havel a Klaus.

Rok 1993 byl svědkem všeobecného poklesu evropské prosperity a došlo dokonce k neočekávané hospodářské stagnaci v sousedním německém kolosu. Přesto je česká inflace celkem minimální, byť daleko vyšší než na příklad australská, a nezaměstnanost v celé republice neuvěřitelně nízká ve srovnání se západní Evropou. Navíc Českou republiku nezatěžují podstatné maďarské a polské dluhy Západu. Česká umírněnost a schopnost hospodářit vlastními silami se zatím vyplácí.

Malé i velké obce se opět začínají vpravovat do dřívějších norem a srovnávají se s evropskými tradicemi západního ražení obvyklými na našem území od středověku a násilně přerušeny bolševickou érou. Hlavní město Praha jako podivuhodný magnet nepřestává přitahovat kupodivu právě mládou Evropu, mladý svět, ale také milióny turistů odevšad. Ona, město prastaré, v poslední době obalené v prachu a sešlosti. Ještě před nedávnem - pozor, padala omítka - se sotva odvážila na někoho podívat. Dnes je pronásledována nápadníky a koketně si vybírá.

Česká specialita, dvojice Havel - Klaus, jakoby došla na objednávku. Ač objevení se na scéně těchto dvou Čechů je spíše dílem historické náhody, pokud platí pravidlo, že národ má takové vůdce, jaké si zaslouží, mohli jsme dopadnout hůře. Možná, že se tyto dva tak dlouho hledali, až se našli, byť se skoro určitě našli ani netoužili. V Římě kdysi jeden konsul hlídal druhého a někdy si do zad vráživali dýky. To ti naši zatím neprovozují. Jednohlasně neprozpěvují, leč česká unisona zaznívají jen tak jednou za století. Po očku a docela vlně se jaksi pozorují a jeden jakoby se od druhého příučoval - a národ dobře ví a vidí, co kdo se od koho učí. Každý z těch

Stručný přehled rubrik

Co rok - to krok	01
Česká škola	02
Výročí - zrcadlo uplynulého času	03
Sub specie Jana Palacha	04
Prezidentův premiér. Premiérův prezident.	05
Zprávy	06 - 07
Právo, víra a dolary	08
In Memoriam	09
Nad dopisy čtenářů	10
Kultura	11
Zajímavosti z Austrálie	12 - 13
Rány osudu	14
Saturnin	15 - 16
Inzerce a služby.	17

dvou ztělesňuje silný proud nového českého politického života. Havlův novočeský humanismus evropsky zaměřený jakoby se neustále snažil mírnit Klausovy dobře míněné i dobře míněné leč často tvrdé rány jeho přímochařských hospodářských receptů. Ale národu se to zřejmě zamlouvá, přestože reptá. Reptá a vždycky reptat bude, kdy se už v Čechách nereptalo? Ale reptá se dnes svobodně a andantinko, ba je to takové dobře vyzkoušené sametové reptání.

Český pan Novák se začíná smířovat s tím, že nakonec musí spoléhat jen sám na sebe. A k tomu patří zdravá dávka českého důvtipu, fortelu a smyslu pro improvizaci, ale tím pan Novák disponuje. Jde to tedy krok sun krok, ale necouvá se.

Nejen to. Fantasický nízká nezaměstnanost ve srovnání s Evropou je unikát a nemůže to být jen důsledek čirého turistického ruchu. Netřeba se pyšnit, ale i to bude mít co dělat s českou šikovností. Také s tím, že českomořavská oblast byla už za Rakouska tradičně nejvyspělejší průmyslovou oblastí mocnářství, a takové věci tak rychle nepropadají do pekel. Zatímco černá ruka z Bonnu drhne Východní zónu železným kartáčem, pracuje Klausova ruka přece jen v hedvábné rukavičce, aby přechod ze zatuchlého závětrí do běžného evropského průvanu probíhal co nejhumanněji. Metály si Češi dost neradi připichují na kopy, ale zatím se dovedli vyvarovat příkrých sociálních výkyvů, dnes běžných v Brandenburku a okolí.

Zahraniční politika České republiky je zatím neustálená. Neprojevuje se nijak výrazně. Úsilí napojit se na Evropské společenství zatím úspěchem korunováno nebylo, a zdá se, že ani letošní rok v této věci nepřinese pokrok, respektive radikální změnu. Naši doma stále ještě nějak přeceňují moudrost Západu, a to Západu jen evropského. Schopnost tohoto Západu vůbec pochopit a zhodnotit co dávno dobře chápal Bismarck. Házejí nás do jednoho pytle s kdekým, a stále se ještě třesou před Moskvou. Snad by se západní Evropa pomalu měla přeorientovat a Češi budou muset - anebo by měli - vymyslet českou uličku. Nejdříve si ovšem musí začít být vědomi toho, že jsou v Evropě a ve světě málo známi. Do nedávna byli hlav-

ně známi poslušným přísluhováním Kremlu. Dnes jsou neomezeně volní.

Německo jako takové nicméně význam českého prostoru pochopilo již dávno před Bismarckem, v rané době ottonské i předottonské, před nějakými dvanácti sty lety. Od té doby nepřestalo usilovat o začlenění Čech do své říše, a Češi spotřebovali spoustu energie k tomu, aby tomuto začlenění dali alespoň pravou míru. Poslední úsilí Němců v tomto směru v tomto století jen tak tak že nebylo úspěšné, a bylo by dobře, kdybychom si čas od času zopakovali a připomínali ten čas, kdy smrtihlavové Praze vládli.

Přes dřívější Havlovo úsilí o užší spolupráci s Polskem a Maďarskem k takové solidní spolupráci nedošlo. Jakoby Poláci a Maďaři Čechům nebyli dosti "západní". Tak se stává, že tyto tři země jednotlivě klepou na brány Evropského společenství, neúspěšně. Člověk z Austrálie, zvyklý na úzkou spolupráci s nejbližším sousedem, Novým Zélandem, by takovou česko-polsko-maďarskou spolupráci pokládal za přirozenost.

Je tu ovšem i Rakousko i Slovensko. Rány kdysi udělované Vídni už obolely a Češi nepokládají dnes Rakušany za schopné náš národ ohrozit. Mají asi pravdu. Zatímco dynamika Čech a Moravy je pozoruhodná, Rakousko, sice prosperující a dosti zámožné, jakoby stále žilo v minulosti a velká hlava Vídne na maličkém rakouském tělíčku si ještě nesňala císařskou korunu. Vídni už podle její muziky Češi poskakovat nebudou.

Naopak spolupráce s nejnovějším sousedem, Slovenskem, bude jistě záhodná - pokud se ovšem Slovensko nebude hlásit k tradicím hrobařů ze čtrnáctého března 1939, a pokud Slováci budou umět najít způsob dívat se na Čechy jako na přátele. Zatímco Bratislava jakoby přeshlapovala mezi Varšavou a Vídni. Ukrajina, soused Slovenska, jakoby pro Čechy a Slováky neexistovala. Stát nějakých padesáti miliónů lidí, ideální protiváha k eventuelním ruským snahám opět se vrátit do Střední Evropy - ale ani v Bratislavě ani v Praze se jaksi Ukrajina na vědomí nebere.

Je tedy bilance prvního českého roku samostatnosti úspěšná. Tak se to jeví nám, z perspektivy australské. Lidé doma však nějak pro stromy nedovedou vidět les a kdejaký pařízek je mate. My

jsme si zvykli hledět na Evropu z širší perspektivy a z této perspektivy vidíme i rodnou zemi. Doma zatím ještě podobnou schopnost nemají a nám ji i zazlívají. Zatímco Izrael spoléhá na svoje lidi po celém světě roztroušené, zahraniční výbor parlamentu malého českého státu nezkušenými mladými ústy jakéhosi pana Payna si svoje nejlepší přátele ve světě znepřáteluje nejapnostmi. Doufáme, že to bylo jen malé faux pas.

Poprvé od doby Jifiika z Poděbrad mají Češi volnou ruku, bez nebezpečí tureckého, habsburského, německého, bolševického. Jen bychom si měli tohoto úsměvu štěstěny všimnout.

Jsme dost pozorní? Dáme se zase opít rohlíkem, německým a laciným?

BOARD OF STUDIES New South Wales

Saturday School Of Community Languages

STRATHFIELD CENTRE
Strathfield Girls High School
Albert Road
Strathfield NSW

upozorňuje rodiče, kteří si přejí, aby jejich děti studovali češtinu, že jsou otevřeny třídy pro žáky 7. až 12. ročníků a studenti mohou z češtiny také maturovat. Vyučování je bezplatné.

Zápisné na rok 1994 se koná :

pro 9. - 12. ročník 5 února
pro 7. - 8. ročník 12. února

Podrobné informace
Stanislava Brančíková 697 4451
Rita Kellerová 344 9664 (večer)

VÝROČÍ - ZRCADLA UPLYNULÉHO ČASU

Jaroslav Kovářiček

Počátek roku připomíná mi vždy důležitost, kterou přikládá západní člověk času. Jakoby bylo nutno čekat na první leden s děláním všelijakých předsevzetí, která se zřídka kdy plní. Je mi záhadou, proč vlastně člověk vynalezl čas, kterého beztak není nikdy dost. Vědci a filozofové zkoumají nyní podstatu a vlastnosti času, my obyčejní lidé zápolíme s časem zcela po svém, nevědecky. A čas? Ten si plyne, nezadržitelně ...

S pojmem času jest spojena další lidská bláhosť, totiž záliba v historických datech a výročích. Jakoby to, že uplynulo sto či tisíc let od nějaké události vrhalo nějaké nové světlo na skutečnost. Jedná-li se o připomínku události radostných jest ta záliba v oslavování všelijakých výročí pochopitelná. Kulatá výročí zdánlivě podporují umění cukrářská, ba i cechy léčitelské. Jiné je to s připomínkami prohraných bitev, defenestrací, upalování šlechtických lidí a podobně. Zde jest kulaté výročí užitečnou příležitostí nezapomínat na minulost, z které vzešla naše přítomnost. Dějiny mají důležitější poslání než toliko týráni žáčků v hodinách dějepisu. Znalost rodinné i národní historie a vědomost o lidských dějinách pomáhají nám orientovat se v přítomnosti vlastního života. Člověk, vyděděný z vlastní historie, snadno ztrácí pojem o smyslu své existence. Moderní psychologie a sociologie zná tyto problémy dobře, neboť takových případů je. Děti emigrantů, přežívajících v cizích kulturách, odříznutí od vlastní historie. Jeví se, že člověk, jakožto bytost společenská, osciluje v tomto směru mezi dvěma základními potřebami: realizovat se jako svobodná osobnost a zároveň náležet do určité společnosti. Míra inklinace k té či oné kategorii vytváří další sociální skupiny. Potřeba společenské integrace má svá dobrodíní i vady. Příslušnost k větší společenské skupině poskytuje jedinci základní záruky

osobního bezpečí a sociálních jistot. Národnostní, náboženský či jiný fanatismus jest však zpravidla škodlivý až zhoubný. Mapování minulosti vyžaduje proto nejen dobré znalosti profesionální, ale i notný díl uvážlivosti, tolerance a moudrosti. Pro nedostatek právě té poslední kvality se mýlí vydátně nejen historik.

Počátkem roku bereme tedy do rukou kalendář, studujeme data různých výročí a připravujeme se na patřičná slavení a oslavování. V měsíci lednu nabízí se nám k úvaze jedno výročí, které se nějakým způsobem dotýká nás všech, Dvacáté páté výročí od smrti Jana Palacha. My starší si jistě pamatujeme tu událost velmi dobře, mezitím však vyrostla nová generace, pro kterou je Jan Palach toliko historickou událostí. Kdyby se tento mladý student Filozofické fakulty ku svému činu nerozhodl, blížil by se dnes k věku padesátníka. Byl by asi šťastným otcem či dědečkem, pokud by nebyl ovšem už dávno rozveden, jak jest moderním zvykem. V naší paměti přežívá podoba jeho mladé tváře, která už nebude nikdy stárnout. Uctíváme jeho památku, neb jeho čin si to zaslouží, a proto se ani neodvažujeme ptát se veřejně, zdali ta oběť naplnila v skutku svůj smysl. Jak rozhodnutí obětovat vlastní život pro dobro svého národa prožíval on sám nemůžeme pochopitelně vědět, víme jen, že nezmařil mladý život z touhy po laciné slávě či ziskuchtivosti. Přes mnohé pochyby, které se snažil kolem jeho případu vytvořit komunistický režim, aby symboliku jeho činu zmařil, vysoký ideál jeho jednání je prokazatelný. Jiné je to s historickou interpretací tohoto činu, ta se mění s časem a okolnostmi. Na jedné straně stojí obdivuhodná šlechtnost, schopnost přinést oběť nejvyšší v dobách národní krize. Táto vlastnost byla zaslouženě uctívána ve své době, neboť byla v přímém kontrastu se zbabělostí, s kterou tehdejší dubčerkovské vedení podepsalo v Moskvě podmínky okupace naší vlasti (vyjimkou byl F. Kriegl, nutno dodat). Byl-li však Palachův čin obdivuhodný, lze rovněž tvrdit, že byl také následovateluhodný? A následovníky měl, Jana Zajíce a snad i několik dalších, o kterých už mnoho informací nemáme. Nazíráno však do všech důsledků nastavil Jan Palach zrcadlo nám všem, a ta vize nemusí být příjemná. Jan Palach také

mohl volit exil, jenže nevolil. Důležitou otázkou rovněž jest, zdali je šlechtnější obětovat pro ideál svůj život svévolně či v boji. Odpověď na tuto velmi nesnadnou otázku neznám ani já ani kdo jiný. Jsem přesvědčen o tom, že Palachův čin velký historický smysl měl, a stále má, ovšem za předpokladu, že pro nás i nadále zůstává živý a důležitý problém, který on řešil po svém - totiž problém svědomí, problém ceny a smyslu života jednotlivce v souvislosti s historickou kontinuitou národní. V dobách komunistického temna byl Jan Palach chápán jako symbolická pochodeň. Dnes stále zůstává pro nás inspirující otázkou. Jsme mu dlužní nejen vzpomínku, ale především udržováním jeho šlechtné oběti v našem historickém vědomí. Je na nás dbát o to, aby nenastávaly situace, ve kterých mladý nadaný student volí smrt pro lásku k svobodě života.

V roce 1994 přeji čtenářům vše dobré, hlavně skutky a události takové, kterých oslavování bude našim potomkům působit jen náramnou radost, až nastane ten jejich čas.

K výročí tragické smrti Jana Palacha

připravila
Česko - australská kulturní
aliance

hru Jary David - Moserové
"Dopis do Woolongogu"
v režii Dáši Bláhové,
která také vytváří hlavní roli spolu s
australským hercem Alanem Tobinem.

Hraje psána v angličtině a je tedy vhodná i pro mladé lidi, kteří nerozumí česky, ale kteří by právě příběh tohoto mladého statečného člověka měli znát.

V neděli 23. ledna odpoledne
se koná v Československém
klubu,
25 Upfield St. Burbank
v Queenslandu
a v průběhu února a března ji
patrně mohou vidět krajané v
Melbourne a v Adelaide.

SUB SPECIE JANA PALACHA

Jan Jirásek

T.G.Masaryk rád používal latinského termínu "Sub specie aeternitatis", v překladu "Z nadhledu věčnosti" nebo "S přihlédnutím k věčnosti", t.j. z jakési věčné ptačí perspektivy, která dovoluje lépe měřit význam věci na zemi a jejich správné rozměry, hloubku, výšku, prázdnotu a jejich skutečnou cenu.

Věčnost je velké slovo, které může mít mnoho podob, ale je možno si je stáhnout na zem do pochopitelných pojmů a říkat "Sub specie" Ježíšova učení, křesťanských mučedníků, Jana Husa a jiných křesťanů i nekřesťanů, kteří podstoupili oběť pro vyšší cíl, jak jim kázalo jejich svědomí. Smrt neznamena poslední slovo, jediná pravá útěcha spočívá ve vědomí, že život nekončí smrtí. Schopnost dát jej za druhé je tou nejvyšší obětí podle slov evangélia: "Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele" (Jan 15, 13). Dotek křídla smrti pro takový cíl otevírá bránu věčnosti.

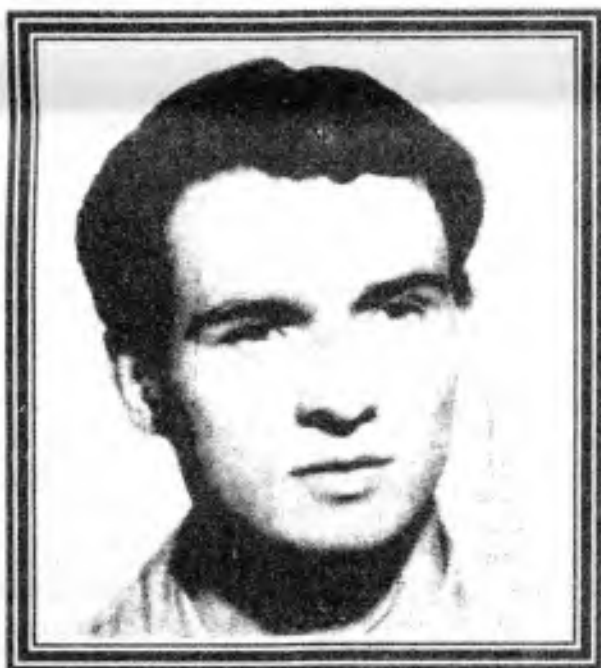
Dnes vzpomínáme Jana Palacha, který před 25 lety zápasil s životem v bolestech, loučil se s ním a chystal se zemřít, aby probudil své bližní ze zlého snu okupace, lži, strachu a rozestírající se opatrnosti a apatie k věcem veřejným.

Jan Palach je vyjádřením našeho národního problému v druhé polovině dvacátého století, kdy navázal na českou minulost, aby se obětoval v přítomné chvíli, kdy jeho oběti bylo třeba. Zavolalo jej k tomu jeho svědomí, aby probudil nevědoucí, vyčkávací a vyhýbavé ke statečnosti a pravdě. Jeho duch nalezl pravdu svého činu v tom, že jeho oběť je poslední mírou člověka, za kterou nelze jít a byl schopen o tom vydat svědectví.

Historie 25ti let význam smrti Jana Palacha prokázala. Václav Havel byl v roce 1989 odsouzen za to, že položil květiny k pomníku sv. Václava na místě, kde vzplála živá pochodň. V listopadové revoluci se pak toto místo stalo hlavním symbolem, ke kterému přicházeli v roce novodobého obrození demonstrující statisíce a po té jednotliví návštěvníci z domova i ze zahraničí. Téměř jako k hrobu Neznámého vojína, s tím rozdílem, že vojn je dobře znám a lidé mu vyjadřují svou lásku a vděčnost. Je tomu tak dodnes, místo pod sochou sv. Václava vstoupilo do historie.

Uplynulo pouhé čtvrt století. Byli a jsou ovšem takoví, kteří se domnívali, že podobný čin provedl nevyrovnaný člověk a že zbytečně ruší hladinu normálního politického kompromisu nebo kteří se i dnes domnívají, že jejich soukromý klid daleko od světa je to jediné důležité a ukrývají své svědomí do nedotknutelných poloh.

Otázka zní: Jak vypadáme podle tohoto měřítka "sub specie" posledních 25 let? V Janu Palachovi byl a je příklad pro jednoho každého z nás, jak v domově nám stále tak drahém, tak na místě, do kterého jsme odešli. A to jak pro život soukromý, tak pro život veřejný, na němž má mít občan každé země účast. Jde tedy o to, aby Jan Palach byl pro nás co nejméně relikví, ale co nejvíce živou pochodň, která nám stále ukazuje světlo.

Prezidentův premiér. Premiérův prezident.

Aleš Nebeský

Patří nepochybně k šťastné souhře okolností, že neplatí ani jedno, ani druhé. V čele státu stojí dva intelektuálové, tak různí jak si lze jen představit. Svoji růzností vytvářejí rovnováhu potřebnou pro vytvoření politicky a ekonomicky fungující demokratické společnosti, pro nastoupení cesty ven z morálního a ekonomického marazmu vytvořeným čtyřiceti lety komunismu.

Předpokládám, že snad nikdo neočekával, že po pádu komunismu vše půjde jak po másle. Tak hluboký přerod od samých základů společnosti nelze uskutečnit přes noc a nutně musí vyvolávat - a vyvolává - konflikty téměř ve všech sférách lidského konání a myšlení. Obrovský úkol, který se zdá téměř nadlidský (zejména s přihlédnutím k přirozené lidské netrpělivosti), vyžaduje mnohdy nevyzkoušená řešení. Konec konců nikdy v historii k podobné transformaci nedošlo. Nevyzkoušená řešení pak vedou nejen k úspěchům, ale i k omylům a navíc - množství nahromaděných problémů, které nelze řešit najednou a hned, vyvolává i konflikty nad jejich prioritou. A tam patří i mnohdy veřejně projevovaný rozdíl v názorech mezi prezidentem a premiérem.

Obecně vzato, pragmatický premiér vychází z přesvědčení, že budoucnost se tvoří v přítomnosti a vše, co nyní stojí v cestě úspěšného přebudování ekonomie musí počkat. Humanitně zaměřený prezident věří, že vedle ekonomie, musí současně být rozvíjeny i ostatní oblasti občanského života.

Snad nejlepším dokladem může být nedávná zveřejněná výměna názorů mezi prvními muži ve vedení státu, která není ani první a rozhodně nebude ani poslední.

"Na jedné straně platí, co jsme věděli od začátku, že společnost je demoralizovaná", řekl při svých pravidelných hovorech z Lánu v Českém rozhlase prezident republiky na otázku, jak se dívá na občany po čtyřech letech od listopadu 1989. "To vidíme dnes velmi zřetelně v důrazu na osobní a

především majetkové zájmy a ambice." a pokračoval, že: "...to je ale jen půlka pravdy. Druhá půlka pravdy je, že ve společnosti je velice pozitivní potenciál. Nejsm si jist, zda je dostatečně uplatňován, zda je mu dán dostatečný prostor k rozvoji. Ve sféře například středního a velkého podnikání se tento tvořivý potenciál obdivuhodně uplatňuje. Ale to není jediná sféra, kde by se měl uplatňovat. Další sféra je sféra občanského života, občanského soužití... Je třeba budovat občanskou společnost, důvěřovat v dobrý a tvořivý potenciál, který ve společnosti dříve i v rovinách jakési seberealizace člověka."

O tři dny později, při stejné pravidelném rozhovoru na stejných vlnách se premiér redaktorům rozhlasu svěřil: "Musím se přiznat, že když jsem uslyšel nedělní slůvka "demoralizovaná společnost", tak jsem se prostě nadechl údivem. Nevím, jak je možné o desetimilionovém národě říci takový zobecňující, povšechný soud. Já demoralizovanou společnost nevidím. Rozhlížím-li se kolem sebe, po své rodině, po svém pracovišti, mluvím-li s vámi, mluvím-li dnes a denně s tisíci jiných lidí, nemám pocit, že jsou demoralizováni." Pak obrátil svou pozornost od prezidenta jinam. "Ty odsudky teď velmi často slyšíme v západním světě, který se za čtyři roky od pádu komunismu pořád ještě pohybuje v takové zvláštní neschopnosti pochopit procesy které zde u nás nastaly a které nastávaly v posledních letech už před listopadem 1989."

Politik, předseda nejsilnější vládnoucí strany, snad poněkud podrážděně reaguje na slova, která v poslední době stále více a více slyší nejen od opozice ale i od svých koaličních partnerů a členů své vlastní strany. Pod budování občanské společnosti spadají restituice (zejména církevního majetku), náprava křivd spáchaných komunisty po čtyřicet let (které jsou mnohdy nenapravitelné), budování nezávislého soudnictví a přebudování státní byrokracie včetně policejních, vojenských a diplomatických služeb (kde nedostatek nezkompromitovaných odborníků je téměř katastrofální) a vybudování nové struktury decentralizované státní správy od obcí počínaje. To vše se premiérovi jeví - a ne tak zcela neoprávněně - jako problémy, jejichž momentální řešení by mohlo

ohrozit rychlost dokončení ekonomické transformace, na kterou se dívá s oprávněnou hrstí.

Skutečně, pohled na přechod k tržní ekonomii od listopadu 1989 včetně prvního roku České republiky člověku připadá, jakoby se díval - ve srovnání s ostatními postkomunistickými zeměmi - na zázrak. Na vzdory rozpadu Československa, které zpomalilo reformu a nepochybně způsobilo zejména obchodní ztráty České a Moravské části bývalé federace (o Slovenské části ani nemluví - zprávy z Bratislavy bohužel nejsou nejpozitivnější), si ekonomie České republiky počíná téměř obdivuhodně. (Mluveno o rozdělení - za úvahu by stálo, do jaké míry ztráty jsou kompenzovány sejmutím s beder českého a moravského hospodářství tíhu přerozdělování federálních rozpočtů.) I objektivní západní pozorovatelé se o postupu reformy vyjadřují s obdivem. "Ze všech postkomunistických zemí, Češi si zdají počínati nejlépe," z mnoha komentářů jsem vybral nám nejbližší - P.P. McGuinness v *The Australian*, "známky úspěšné transformace jsou všude viditelné."

Téměř všechny ekonomické ukazatele kladné komentáře potvrzují, devizové rezervy rostou, směnové relace české koruny se příznivě vyvíjejí, rozpočtový přebytek překvapivě dosáhl za rok 1992 výše 4.3 miliardy korun a rozsáhlá privatizace úspěšně skončila (druhé vlny privatizace se koupí kuponových knížek zúčastnilo na 6 milionů občanů). To vše při dosavadním zachování neuvěřitelně nízké nezaměstnanosti 3,22% a s inflací nepřesahující 20%.

Podpora vládě premiéra V. Klaus se od voleb nepoklesla, naopak jeho strana ODS mnohdy ve výzkumech veřejného mínění zaznamenává vzestup. Na rozdíl od sousedních zemí se v České republice k pravici hlásí 42% a ku středu 30%. K levici se přihlašuje jen 19% (s 9% dotázaných, kteří nevědí kam se zařadit). Vyplývá z toho, že v příštích volbách by nebezpečí zvratu k levici jako v Polsku či Litvě v České republice hrozit nemělo.

Je nepochybné, že uznání za úspěšný průběh ekonomické transformace patří především premiérovi České vlády a bývalému ministru financí převratové vlády V. Klausovi a jeho

důsledné a přitom pragmatické ekonomické politice. Dá-li se demokratizace hospodářství a jeho rychlost hodnotit na jedničku, demokratizace ostatních oblastí společenského života tak úspěšně nepostoupila. Mezi klady patří, že se podařilo vybudovat strukturu politických stran (v které jen chybí silná, skutečně demokratická levicová opozice), plně svobodný tisk prezentující celou škálu politických názorů a byl položen základ pro fungování demokratických institucí. Vyrovnání s minulostí a se zločiny komunismu a s tím související vybudování nezávislého soudnictví a dalších demokratických institucí, však nepokročilo tak, jak by si velká část národa přála. Důvody lze hledat nejen v samém "sametovém" způsobu převzetí moci, v tom, že moc ve své většině přešla do rukou bývalých reformních komunistů-disidentů. To sice přispělo k nenásilnému převratu, ale současně zamezilo otevřenému pojmenování zločinů KSČ a stanovení stupňů odpovědnosti jejich členů. Podstatnějším důvodem je nepochybně nedostatek odborníků - s čistými rukama ve všech oblastech života společnosti. Od volebního vítězství občanských stran v roce 1991, a zejména od vzniku České republiky, i v těchto oblastech je viditelný pokrok, jehož dokončení je ale - bohužel - záležitostí pomalého, dlouhodobého vývoje přímo závislého na růstu nejen odborníků, ale hlavně na růstu mravní a demokratické úrovně většiny členů společnosti.

Za dosažené výsledky v oblasti ozdravení společnosti pak patří uznání především V. Havlovi, který ze své nezpochybnitelně silné morální pozice působil a působí na celou společnost a je nepochybně jeho zásluhou, že i v procesu "demokratizace" myšlení a tolerance občané České republiky pokročili z postkomunistických zemí nejdále. Minimální, sedmiprocentní podpora pro krajní levici a pravici hovoří sama za sebe.

ZPRÁVY

(výběr zpravodjství ČTK a českého tisku)

Poslanecká sněmovna ratifikovala dohodu o přidružení České republiky k Evropskému společenství. Cílem dohody je poskytnout vhodný rámec politických vztahů mezi zúčastněnými stranami, podporovat rozvoj obchodu a harmonických ekonomických vztahů. Dohoda - nazývaná také Evropská dohoda - je základem pro přidružení a následném začlenění České republiky do ES.

V doprovodu smuteční hudby neslo 70 účastníků demonstrace před Úřadem vlády 114 dřevěných křížů s názvy 94 obcí zcela zničených v oblasti těžby uhlí v severních Čechách.

Ve Washingtonu se jedná o přesunu ústředí rozhlasových stanic Svobodná Evropa a Svoboda z Mnichova do Prahy. České vysílání Svobodné Evropy má zahájit svou činnost v Praze na jaře roku 1994.

Česká filharmonie hrála při slavnostním koncertu v pražském Rudolfinu nejznámější dílo české hudby - Dvořákovu Novosvětskou symfonii - při příležitosti 100. výročí premiéry v New Yorku. Václav Neumann dirigoval skladbu po stočtyřicáté. Mezi posluchači byl Václav Havel s chotí Olgou.

Výroční cenu "Za úsilí o nápravu věcí lidských" převzal v pražském divadle na Vinohradech Jiří Suchý. Nadace Pangea, hlásící se k odkazu Jana Amose Komenského ocenila Jiřího Suchého jako významnou tvůrčí osobnost a zakladatele divadla, které dokázalo oslovit a povzбудit svou poetičností několik generací a bylo školou pro řadu českých umělců.

Poslanecká sněmovna přijala vládní návrh zákona o státním rozpočtu na rok 1994, ve kterém jsou stanoveny příjmy i výdaje částkou 381,8 miliard korun.

V prosinci si objem burzovních papírů v Praze udržel vysoké obrátky při obchodu s 163,586 kusy cenných papírů 322 emisi v objemu 311,044 mil. korun denně.

Rada České televize zakázala formou doporučení vysílání hudebního videoklipu Lucie Bělé z důvodů obscenity. Je to první zásah tohoto druhu do televizního vysílání po zrušení cenzury. Videoklip by ovšem neobstál ani v západních televizních vysíláních.

Slovenská vláda schválila návrh zákona o státních vyznamenáních. Slovenská vyznamenání budou: Řád bílého dvojkríže, Řád Andreje Hlinky, Řád L. Štúra, Řád M.R. Štefánika a Pribinův kříž. Výdaje na vyznamenání budou činit osm

milionů slovenských korun ročně.

Ministerstvo vnitra ČR již z podnětu Federálního shromáždění vypracovalo návrh zákona, který stanoví podmínky pro nahližení do spisů StB občany. Dle ředitele archivů MV by však většina občanů zjistila, že na ně žádný svazek veden nebyl nebo že jejich spis byl skartován.

Světově známý scénograf Josef Svoboda byl dle rozsudku Městského soudu v Praze veden v evidenci StB jako agent neoprávněně. Třiasedmdesátiletý J. Svoboda byl ředitelem Laterny Magiky a byl vyznamenán francouzským prezidentem Mitterrandem Řádem čestné legie.

Dle zákona o protiprávnosti komunistického režimu bylo dosud podáno 324 trestních oznámení. Koordinační centrum pro vyšetřování násilí proti českému národu spáchaného od 8.5. 1945 do 31. 12. 1989 objasnilo a vzneslo řadu obvinění o trestné činnosti příslušníků StB, dozorců ve věznicích v Plzni-Borech a pod. Ve většině případů však není možné trestné stíhání, neboť pachatelé již zemřeli.

Dle slovenského statistického úřadu dosáhlo pasivní saldo bilance zahraničního obchodu Slovenské republiky 2,5 miliard Sk. Peněžní příjmy obyvatelstva se zvýšily o 17,8%, ale započtení inflace jde o reálný pokles ve výši 3,8%. Průměrná měsíční mzda v hospodářství dosáhla 5. 428 Sk.

Průměrná cena pohřbu v ČR činí 5 000 - 10 000 Kč. Státní příspěvek na pohřeb, který činí v současnosti 1 000 Kč, se má od 1. 1. 1994 zvýšit.

Od 1. ledna 1994 bude zvýšeno jízdné pražské hromadné dopravy na 6.- Kč.

Kdyby se konaly volby v listopadu, zúčastnilo by se jich 65% lidí. Z politických stran má největší podporu ODS (33%), své postavení si upevnila ČSSD (17%), ODA by dala hlas 12% voličů a do parlamentu by se přes hranici 5% dostala Komunistická strana Čech a Moravy (9%) a Křesťanská a demokratická unie a Čs. strana lidová (5%).

85% občanů podporuje úsilí o vstup do Evropského společenství. Vstup do NATO podporuje 59,9% občanů.

Zcela bez reklam bude od 4. února 1994 druhý program české televize. Reklamní vysílání se objeví čtyřikrát denně na okruhu ČT I a naplní tak jedno povolené procento vysílacího času s výnosem 800 milionů korun, který pokryje zhruba jednu třetinu rozpočtu České televize. Současně se připravují zákonná pravidla, která by znemožňovala přerušování celovečerních filmů reklamou.

Prezidentovi České republiky důvěřuje 70% občanů, vládě 59%, poslanecké sněmovně jen 25%.

Nadpoloviční většina lidí na Slovensku podporuje záměr slovenské kandidatury na uspořádání zimních Olympijských

her 2002 v Tatrách.

Prezident Michal Kováč je pro 60, 5% slovenských občanů nejdůvěryhodnějším politikem. Předsedovi vlády V. Mečiarovi důvěřuje 34, 1%, což ho staví na páté místo. Ztrátu důvěry konstatovalo 31, 1% dotázaných v tomto průzkumu.

Drogový boss, mezinárodně hledaný Američan Paul Kewin K. byl eskortován speciální americkou policejní službou US Marshall Service z České republiky. Hledaný byl vypátrán českými kriminalisty z odboru drog a předán USA.

Česká republika úvěruje slovenskou ekonomiku 110 mil. ECU (téměř 4 miliardy korun) a aktivní české saldo stále stoupá. Řešení má přinést revalvace české koruny (3%) a devalvace slovenské koruny (5%) vůči clearingovému ECU, čímž se výrazně znevýhodní vývoz českého zboží na Slovensko.

Ve druhé vlně kuponové privatizace je zaregistrováno 6. 074. 000 občanů. V první vlně se zaregistrovalo v ČR 5. 977. 466 občanů. Zahájení druhého kola se předpokládá v průběhu měsíce března 1994.

K rómským občanům mají v České republice dobrý vztah jen asi tři procenta veřejnosti, 77% k nim má vztah špatný.

Nejlepší vztahy má česká veřejnost k Slovákům (69%) sympatie cítí k Polákům (39%), k Němcům (35 %) a Židům (33%).

K Vietnamcům a lidem z balkánských zemí má negativní vztah 40% veřejnosti. Podíl Čechů, charakterizujících vztahy k Slovákům jako dobré se zvyšuje, naopak klesá hladina sympatií k Němcům a Rómům.

Celkem 492 tanků, 499 obrněných vozidel, 621 dělostřeleckých systémů a 25 bojových obrněných vozidel a 25 bojových letounů bylo stanovenými postupy zničeno v české armádě za první období realizace smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě.

Od 15. prosince kolují bankovky s nominální hodnotou 5 000 korun. Na liciční straně bankovky je portrét T. G. Masaryka a na rubové seskupení známých pražských gotických a barokních staveb. Rovněž byla vydána pamětní mince k prvnímu výročí schválení ústavy České republiky o nominální hodnotě 200 korun.

V soutěži pít piva v Martině (SR) vyhrál R. Tretina, který vypil litr českého Radegastu za 8, 7 vteřiny.

Česká vláda schválila návrh zásad zákona o základním důchodovém pojištění, který bude platit od 1. ledna 1995. Věková hranice pro odchod do důchodu se zvyšuje u mužů na 62 let a u žen na 61 let do roku 2006.

Vítězem první ankety o nejlepšího sportovce České republiky se stal mistr světa - oštěpař Jan Železný. Nejlepší sportovec ČR bude od ledna trénovat tři měsíce v Aucklandu na Novém Zélandu.

K 15. říjnu obdrželo ministerstvo vnitra 145.000 žádostí slovenských občanů o české občanství, z nichž bylo zatím vyřízeno pouze 60.000. Z toho důvodu využila vláda zákonného ustanovení o prodloužení lhůty pro podání žádosti a udělení občanství České republiky některým kategoriím slovenských občanů do 30. 6. 1994.

V reakcích českých politických subjektů na výsledky parlamentních voleb v Rusku zaznívá jako společný jmenovatel názor, že je třeba aby ČR a celý demokratický svět se razantněji postavily k tvorbě nové evropské a světové architektury ve Střední Evropě a aby ČR byla rychleji včleňována do západoevropských politických struktur.

Dohodu o liberalizaci světového obchodu v rámci GATT považuje česká vláda za velký přínos pro ČR. "Česká republika prohání zahraničním obchodem téměř polovinu svého hrubého domácího produktu a nepochybně to pro ni má pozitivní přínos", řekl k dokončení uruguayského kola GATT premiér Václav Klaus.

Od školního roku 1995 /1996 bude opět zavedena povinná školní docházka včetně 9. třídy.

V České republice je možno zakoupit i automobily nejluxusnější třídy. Jaguár stojí pouhých 2. 795.000 oproti 8 milionům korun za Rolls-Royce.

Svobodný stát Bavorsko - rozlohou největší spolková země SRN - vidí v České republice nového velkého konkurenta, s nímž se musí počítat. Po pádu železné opony je však tato sousední země pro Bavorsko i partnerem, se kterým chce těsněji spolupracovat. Tyto úvahy zazněly od vysokých bavorských hodnostářů při večeři se zahraničními novináři v Mnichově.

Britská rocková skupina Pink Floyd bude 7. září 1994 vystupovat s velkou tříhodinovou show v Praze na Strahovském stadionu. Gigantické pódium se bude stavět tři dny a vstupné činí 690 korun - předprodej v Praze byl již zahájen.

Od 1. prosince 1993 obdrží turista za 1 australský dolar 18.55 Kč, za jeden novozélandský dolar 15.49, za americký dolar 29,07 Kč a za německou marku 16. 95 Kč. (kursy valut)

(pro krajský tisk zpracoval
Generální konzulát ČR v Sydney)

„Tohle je, chlapče, mozek.
Ten dělá s lidmi hrozné věci.“

PRÁVO, VÍRA A DOLARY

Jaromír Svoboda

Ještě nedávno, za Husákových časů, věci byly jasné a pohodlně jednoduché. Strana byla všemocná a socialistický program naplánován na věčné časy. Reptat se nesmělo, leda tak na chatě a to potichoučku, aby sousední chatař člověka náhodou nelyšel. Byl exil, jemuž se tajně závidělo a Západ, o němž se tajně snilo. Se zavilhlýma očima se snilo o svobodě, ale každý inteligentní vlastenec doma i v exilu tehdy dobře věděl, že splnění takového snu se nikdy nedočkáme.

A pak najednou to prasklo! My všichni, kteří jsme takřka celý život snili ten nesplnitelný sen, jsme docela přesně věděli, co se stane "až to jednou praskne". Vráti se svoboda, demokracie, právní řád a spravedlnost. Pachatelé a plánovači vražd, násilí a krivd budou potrestáni, jejich oběti budou rehabilitovány, co se jim ukradlo, bude jim vráceno.

V tom našem snu to bylo velmi jednoduché, tak naprosto nepopíratelné, ale nyní, po čtyřech letech svobody s užasem vidíme, že tomu tak není. Zamysleme se třeba nad těmito citáty z domova:

"Doznejte, že jsme všichni poznamenaní jakýmsi stupněm kolaborace."

"Někteří občané si tehdy ulehčili život tím, že odešli do ciziny."

"Vždyť by si ty jeptišky s tím klášterem teď ani nevěděly rady."

"Co by si taková sedmdesátiletá vdova s tím velkostatkem počala?"

To není fňukání komunistů, nýbrž sentiment dnešních "vládních kruhů". A kdybychom čekali na oprávněnou a pro nás samozřejmou rehabilitaci, mám teď neuvěřitelnou obavu, aby na nás exulanty nepřišla řada snad až po sudetských Němcích.

Představme si takový zlý sen, že bychom tu v exilu všichni žili v kruté nouzi a záviseli na staré vlasti, aby nás zachránila před záhubou! Cožpak mně by ještě bylo hej, já alespoň patřím mezi věřící, k té menšině lidí, kteří se pravidelně modlí. Říkávám:

Pane Bože děkuji Ti,

- žeš mi dal moudrost a odvahu zdrhnout z Gottwaldovy republiky,

- žeš mě chránil před samopaly šumavských esenbáků,

- žeš mě, díky IRO, nenechal v Německu umřít hlady,

- žeš mi dal asyl v Austrálii, novou práci, nový domov, střechu nad hlavou a skromnou finanční důstojnost.

- žeš mi dal velkodušnost odpouštět staré krivdy....

Přátelé ve staré vlasti mi teď hbitě vypočítali, že můj australský starobní důchod činí čtrnáct tisíc měsíčně, vlastním-li svůj dům (šestnáct tisíc, platím-li nájemné), takže, alespoň v jejich očích se splnil můj chamtivý sen, stát se milionářem.

Nesmím proto zapomenout k té své modlitbě ještě dodat:

Pane Bože, zvláště Ti děkuji, žeš nedopustil, abych se teď stal závislým na milosrdenství rodné vlasti a na sociální péči Václava Klause.

Z tajů krás české řeči

Co bychom tak měli popřát té naší češtině do nového roku? Aby v roce 1994 nadále prospívala, vzkvétala a utužovala se od Sluknova po Jindřichův Hradec, všude od Aše přes Šumperk, Opavu a Těšín, Hodonín a Břeclav k Temelinu, a to od hantýrky kapsářů po řeč básníků a filosofů, a i nás, australských Čechů. Aby nepozbyla oně mladistvé pružnosti a obdivuhodné schopnosti ústrojně se přizpůsobovat novým impulzům a vstřebávat prvky z cizích jazyků, byť zdaleka ne příbuzných. Aby neochabovala její chuť po stále novém tvoření a objevování i pronikání všude, do všech zákoutí českého života a tvorby. Aby sloužila a byla po vůli všem uživatelům včetně staříčka Pagáča a taxikáře Venci Brabence z Poříčí, Václava Havla toho jednoho Payna či jak se volá.

Setrvejme alespoň pár vteřin v obdivu velikánů našeho jazyka jako byli třeba Karel Čapek a Vladislav Vančura. Poděkujme dobrodějům jako byl Pavel Eisner, že naši řeč nazval chrámem i tvrzi - a kéž zůstala nejen tvrzi, ale byla i právě tím chrámem. Nebojme se občas k ní oči pozvednout. Nahoru, ano nahoru! A umět se v ní vidět a kochat se její krásou. Zřetne na ni jako na svoji věčnou krásku.

Abychom, sloužíce si jejími hebkými oblínami i občasnou tvrdostí, nepozbyli své vlastní české originality, individuality, svého charakteru. Kéž nám je naše řeč i ostrým mečem, dobře vybroušeným a potřebně hbitým - aby nás vysekala, až bude potřeba. To naše desetimilionové číslíčko těch zbraní nemá dost nikdy!

Puristé by snad chtěli mít češtinu neposkvřenou a modrokrevnou. Nesmíchanou. Ale slepenina z několika jazyků, geniálně jednoduchá angličtina, pronikla přes Atlantik z britských ostrovů do všech koutů světa. Snad se tak rozšířila proto, že se plavila po moři a ne proto, že se nikdy nebránila oplodňování, a po celá staletí byla také oplodňována. I čeština vyniká schopností nedat zahynout fousek! Vedle punčochy ("bunt-schuh" je prababička té punčochy, jako je Fussöklein pradědem té fousekle), malátnosti vedle zemlenosti a i ajzboňákům vedle železničářů.

Že nás dnes angličtina přecpává termíny z říše "computerů"? Ten computer uzmula latině a celou medicínskou terminologii řečtině a svět se nejen nezbořil - angličtina doplnila až na druhý jeho konec. Na mezinárodním kolbišti vynikají řeči nejdováděnějších propletenců a symbióz, ne jazyky rasově čisté.

Chtějme tedy do nového roku pro češtinu dveře otevřené dokořán všem vlivům. Naše podmanivě silná řeč si dovede s přístěhovačci poradit a majíc silné kořeny zasimuluje kdekdo. I my z anglického prostředí víme, jak dovedla vykouzlit "bukovat", "zabukovat", "vybukovat", "přebukovat" a i dokonavě "buknout", "vybuknout" a "přebuknout" a to z jediného anglického slovíčka, které navíc ani nedovede rozlišit mezi podstatným jménem a slovesem: BOOK! Je to zázrak - ano: za - zrak, za zrakem. Tím fyzickým. Hloubky umění češtiny nedohlédneme....

Jen tedy dál, řeči Nerudova, mluvo Vrchlického, jazyku Husův. Také Přemyslův, Libušin, Haškův, Havlův. Co ale nezniť fajn je Payn! Jinak - p.f. 1994!

B.S.

P.S. A helééé - zbav nás i od všeho zlého! Hlavně od té pološílené žižkovské intonace. Ta již vylomila brány Moravy a dere se k Děvinu....

B.S.

IN MEMORIAM

LUCIE POPPOVÁ
(1939 - 1993)

Zpívala skutečně celému světu. Její jasný, stříbrný soprán zněl všemi hlavními operními jevišti a koncertními sály celé Evropy. Zněl i slavnou La Scala v Itálii. Rozechvěl publikum v londýnské Covent Garden. I v Metropolitní opeře v New Yorku. Zpívala na uměleckých zájezdech s vídeňskou operou po celé Americe i v Japonsku. Po koncertě v Los Angeles sdělila jednomu krajanovi vzrušující zprávu, že se letos chystá do Austrálie a těší se na setkání s krajaný.

Ale, my ji už neuslyšíme. Zpráva z německého zahraničního rozhlasu přinesla tvrdé, velmi stručné sdělení. Je mu těžko uvěřit. Lucie Poppová zemřela 23. 11. 1993. Zápasila statečně s hlodající rakovinou, statečně tajila své bolesti okolnímu světu, do poslední chvíle zůstávala optimistkou, až necelé dva týdny po jejích 54. narozeninách vydechla naposled.

Narodila se 12. 11. 1939 v Uhorské Vsi poblíž Bratislavy, a po začátečním studiu medicíny přešla na konzervatoř v Bratislavě, Brně a v Praze. Její učitelce Anně Hruškové se s velkým úsilím podařilo vymoci pro ni povolení ke studiu v Rakousku. V roce 1963 ji velký Herbert von Karajan svěřil úlohu Královny noci v Kouzelné flétně ve vídeňské opeře. Po tomto velkém úspěchu se mladá umělkyně rozhodla nevrátit se domů. Vlast ji za to odepsala ze seznamu a až do konce roku 1989 se její jméno nikde nesmělo vyslovit. Znalost jazyků, vrozené herecké nadání a neobyčejná píle byly jejími pomocníky v další neobyčejně úspěšné kariéře. Čestný titul Komorní pěvkyně, udělený ji v Salzburku, čestné členství vídeňské opery, a velká řada operních provedení jsou dokladem pracovitosti rozvíjejícího se talentu. Role Mařenky v Prodané nevěstě ve Vídni, Sofie v Růžovém kavalírovi, Evi v Mistrech pěvcích a mnoho dalších. Zpívala skoro všechny sopránové role Mozartových oper. Zvláštním dokladem její mnohostrannosti bylo i nastudování několika sopránových rolí v téže opeře, které potom postupně prováděla. Na příklad v Kouzelné flétně. K tomu přistupovala její koncertní provedení písní a velká řada rozhlasových nahrávek. Zpívala v Lišce Bystroušce, v Její pastorkyni, v Prodané nevěstě. Je velkou škodou, že v cizině neměla mnoho příležitosti k vytvoření nahrávek českých děl v rodném jazyce. Jen na jedné CD (ACANTA s mnichovským orchestrem) zpívá směs německých, italských a francouzských árií, a spolu s nimi i dvě české arie v křesťálově čistě češtině: Mařenky "Oh, jaký to žal", a Rusalčinu píseň k měsíci.

V roce 1990 pražští umělci pozvali paní Lucii na vánoční návštěvu do Prahy, aby tam strávila vánoční svátky po starém

způsobu a se všemi starými zvyky. Lucie toto pozvání nadšeně přijala. Doc. dr. Jiří Berkovec chystal sbírku vánočních pastorel našich zapomenutých mistrů. Obrátil se na paní Lucii s žádostí o spolupráci - a ona, slavná mezinárodní hvězda ochotně svolila, aby zpívala skladby našich venkovských kantorů, psané pro amatérské a neškolené zpěváky. A tak vznikla snad jediná česká nahrávka jejího stříbrného sopránu, která je dnes už opravdovou vzácností. Vydává svědectví nejen o velké umělkyni, ale i o skromné, až křestansky pokorné ženě, obdařené velmi dobrým srdcem, jakou Lucie Poppová skutečně byla, a pro tyto vlastnosti bylo vážena a milována tisíci a tisíci.

Karel Šindelář

"QUO VADIS, SYDNEY?"

Petr Durna

Ležím na srdci "Gay Mardi Gras", která je pořádána každoročně, nyní již po několik let, v Sydneyském předměstí Darlinghurst.

Jako odpovědný občan a otec dvou dětí jsem přesvědčen, že tato "Mardi Gras" je vysoce škodlivá pro všechny obyvatele Sydney, mladé i staré, včetně samotných homosexuálních občanů. Homosexuální obyvatelstvo by mělo být povzbuzováno k tvořivé spolupráci s ostatními, k vynikajícím výsledkům na svých pracovištích. Jejich rehabilitace, uznání a usmíření s ostatními nebude dosaženo zdůrazňováním jejich odlišnosti od nás ostatních, a už vůbec ne pyšným, hrubým a urážlivým stavěním na odiv jejich sexuality.

Pevně věřím, že součástí a prvním krokem tohoto rehabilitačního a usmířujícího procesu naší společnosti, který se týká, a to zdůrazňuji, všech lidí, je neodkladné zakázání "Mardi Gras". Nicméně chceme-li, aby se tak stalo, musíme napsat našim politikům zdvořilou a rozumnou žádost. Protože ti, které jsme si zvolili za vládu jsou těmi, kteří jediní to mohou udělat. Ti z nás, kteří jsme křesťané, bychom se měli snažit přinést homosexuálním občanům, kteří jsou stále našimi bratry a sestrami, Kristovu lásku. Ti, kteří jsou nevěřící by jim taktéž měli nabídnout svoje přátelství a dobrou vůli.

V roce 2000, kdy zde v Sydney bude Olympiáda, budeme mít šanci něco světu říci. To, co světu budeme chtít říci bude však velkou měrou zmařeno, bude-li nadále "Mardi Gras" součástí Sydney.

NAD DOPISY ČTENÁŘŮ

Vážená paní Háberová,

předem se omlouvám, že jsem včas nezaplatil předplatné, ale snažil jsem se vám dovolat telefonicky a neměl jsem úspěch.

Byli jsme na dovolené, viděli jsme toho dost z bývalých komunistických států. Byli jsme doslova šokováni. Já vím, že každý má právo psát co chce, někteří to vidí jinak a všechno vychvalují, jiní zase všechno kritizují. Já nejsem z těch, co by vše kritizoval, ale tam si představuji demokracii tak, že každý bude mít vše a hned.

Byl jsem však velmi překvapen, když jsem se vrátil a četl ohledně A.L., zda mají vycházet či ne. Chtěl bych dát jeden příklad. Skoro každá žena si jednou týdně koupí zdejší časopis "Woman's Day" a ten stojí \$ 2,20 týdně, tak ať mi nikdo neříká, že si nemůže koupit časopis jednou za měsíc, který stojí \$ 2,60 -. A to se nechci zmiňovat o jiných novinách a časopisech. Stačí si upřít dvě piva měsíčně a každý si může koupit A.L.

Věřím, že se Vám i Vaším spolupracovníkům podaří A.L. udržet i pro budoucnost a přeji Vám všem hodně trpělivosti a vše nejlepší do Nového roku.

Se srdečným pozdravem

Georgi Iliev
Sydney

Milá paní Háberová,

v příloze zasílám šek na předplatné na rok 94. Blahopřeji Vám k úmyslu tisknout něčeho z českých dějin v angličtině - ovšem podat to tak, aby to bylo zajímavé a záživné a té naší mladé generaci lehce stravitelné, to je kumšt (aby to pro ně nebyl další školní předmět), ale to už je na Vás, kumštýřích pisatelských.

Moc si vyžíváme "Z tajů a krás české řeči", vtipné, obsahově bohaté a dává to každé publikaci takový pěkný "šmrnc".

Rovněž Karel Wendt, jak je vidět, tak mu nějaký ten rok na jeho zdravé logice a myšlení nic neubral.

Příjemné Vánoce a hodně úspěchů v Novém roce.

S pozdravem
Jan Mach
Melbourne

Vážení přátelé - čtenáři A.L.

ráda bych poděkovala za veliké množství dopisů a přání k vánočním svátkům. Měli jsme z nich opravdu radost. Rovněž bych chtěla poděkovat všem, kteří přispěli na Tiskový fond. Moc to pomáhá. Splatili jsme dluhy a do nového roku vstupují Australské listy opět s čistým štítem.

Dostali jsme také řadu návrhů, jak noviny vylepšit. Zatím je dost sporů o tom, zda začít tisknout některé příspěvky v angličtině a nebo netisknout. Je to velmi složité. Mnoha čtenářům se zdá, že do českého časopisu angličtina nepatří. Někteří nám napsali, že ty české děti, které neumí česky, pokud mají zájem o českou historii, tak si to někde v knihovnách vyhledají. Trochu mně tento argument připomněl dobu, kdy v osmdesátých letech se v Československu rozhodlo, že bude ze středních škol vyřazán předmět "výtvarná a estetická výchova." Prý děti, které mají o umění a hudbu zájem mohou chodit do nějakých zájmových kroužků. Tedy stejný argument, jako tady, ale pravdou je, že ty děti co mají o hudbu a umění, či v našem případě o českou historii, opravdový zájem si to někde najdou. Jenže pro nás by bylo dobré, aby každé dítě, pocházející z české rodiny znalo alespoň základy naší historie a kultury, aby vědělo odkud pochází a co má zakódováno v genech. Pokud to v nich nebudeme pěstovat, tak za dvacet let už nikdo z našich dětí a vnuků ani nebude vědět kde leží Česká republika a budou si ji po vzoru Australanů plést třeba s Jugoslávií. Domnívali jsme se, že právě velice pěkně kreslená knížka s jednoduchým textem by byla pro děti velmi vhodná.

Zatím však je to vše jen ve stádiu úvah, protože finančně si to nemůžeme dovolit. Stránka, kterou bychom chtěli otiskovat v každém čísle by musela být barevná a vyjmutelná, aby bylo možno si ji schovat. Nás by jeden barevný list do

každého čísla stál 80 centů pro jednotlivé číslo a to je zatím ještě moc: Snažíme se však najít nějaké řešení.

Dále si stěžujete na nedostatek informací o akcích, které se pořádají mimo Sydney, a tak bych na tomto místě chtěla apelovat na vedoucí klubů a organizace, které pracují v Melbourne, Adelaide, Brisbane a jinde, aby byli tak hodní a vždy do dvacátého každého měsíce nám poslali seznam akcí a podniků, které připravují. Popřípadě jak se tyto akce vydařily. Naše čtenáře by to zajímalo a navíc by jim to i mnohdy pomohlo. Často se stane, že někdo jede do jiného města a rád by věděl, co se v tomto místě v české komunitě děje.

Uvažujeme i o zavedení jakési computerové databáze, pro ty, kteří jsou sami a hledají partnera a rádi by se seznámili s někým z naší komunity.

Znovu připomínám, že jsme vděční za nové nápady, rádi bychom otiskovali více zpráv o životě v Austrálii, takže hledáme nové dopisovatele.

Ještě jednou Vám všem, vážení přátelé, děkujeme za přízeň a přejeeme do Nového roku 1994 všechno dobré, klid, pohodu, zdraví a spokojenost.

Za redakci A.L. Jana Háberová

Vyučujeme hře na klavír děti od 5ti let i dospělé

Používáme moderní americké školy. Metodika vychází z postupů užívaných na nejlepších hudeb. školách v Praze.

Připravujeme žáky

na zkoušky A. M. E. B.

Můžeme hrát české písně a skladby.

Informace:

Marie Baumová - 97 199 86 - Sydney

Jana Baumová - 23 59269 - Adelaide

Švábova kytara s flétnou a cembalem.

V Sydney poslech neobvyklý - tercetto složené z klasické kytary Milana Švába, flétny Jany Hullickové a cembala Jany Parkesové se v prosinci představilo na nám již dobře známé darlingtonské půdě Sydney University. Kromě svého obligátního Bacha přizpůsobeného klasické kytarě provedl Milan Šváb se svými partnerkami i dvě sladká díla, dva koncerty Vivaldiho a několik menších skladeb.

Přestože se koncert konal v nešťastně zvolené době za předvánočního ruchu a za nepatrné účasti českého publika, byl navštíven dobře a všem třem umělcům se dostalo zasloužených a vřelých ovací. Z přítomných nemohl nikdo zůstat na pochybách: muziku tvrdila kytara. Nebo spíše ji tvrdil absolvent pražské konzervatoře a česky maestro s neklamným českým citem pro absolutně přesný projev každého taktu. Dokázat dokonalé souznění tří nesourodých, byť libozvučných nástrojů a podrobit mladou cembalistku režimu klasické kytary jistě patří k zásluhám pražského mistra. Milan Šváb dokázal nám i sobě, že úspěchy jeho koncertů nejsou podmíněny potleskem českých dlaní. Těšme se na pokračování.

Bořek Šindler

A.L. je jenom lito, že informace o koncertu přišla už příliš pozdě a nemohla být zveřejněna.

KULTURA

The Sydney Symphony Orchestr spolu s The Australian Opera
uvádějí

v pátek 25. února a v pondělí 28. února
v Concert Hall v Sydney Opera House
koncertní nastudování opery Antonína Dvořáka
RUSALKA

Nastudování řídí český dirigent František Vajnar

Učinkují přední australští solisté:

Marilyn Richardson, Kathryn McCusker, Heather Begg, Horst Hoffmann, Christa Leahmann a další.

Hraje Sydney Symphony Orchestra,
spoluúčinkuje The Australian Opera Chorus.

COUNTRY CLUB

30 Devonshire Road, Kemps Creek, tel. 6060 904

v sobotu 29. ledna ve 3 hod. odpoledne bude sloužena

Mše svatá

jako poděkování Bohu za rok 1993 a prosbu o Boží požehnání do roku 1994.
Máte-li speciální osobní poděkování, napište jej a všechny tyto děkovné zprávy
budou vystaveny na oltáři a budou zahrnuty do oběti mše svatá.

Po mši bude promítáno video o historii plzeňského biskupství. Uvidíte ještě
naposledy pátera Eliáše a uslyšíte jeho vítání prvního plzeňského biskupa.

SOKOL SYDNEY

Grattan Crescent, Frenchs Forest, tel. 452 5617

V minulém čísle jsme přinesli recenzi na pořad Evi Sitteové "Tabáčnice a věžeňky-ně". Tehdy jsme mimo jiné napsali, že celá věc by si skutečně zasloužila větší účast české komunity. Jsme proto rádi, že představení se bude opakovat v sobotu 5. března večer v klubovně Sokola. Srdečně zveme všechny, kteří je dosud neviděli.

JUDr. Milena Rylichová

komerční právník patentový zástupce

nabízí své služby krajanům

kancelář: telefon:
Václavské nám. 17 236 6300
č. dveří 127 236 0821 lín. 132
III. schodiště byt: 25 0583
Praha 1

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road
WEST PENANT HILLS

ordinuje: úterý - čtvrtek - sobota
tel. objednávky od pondělí do soboty
na čísle (02) 481 8878

TISKOVÝ FOND

John Nemec	30.-
Karel Lang	50.-
A.Dvořáková	18.-
M.Dobeš	50.-
A. Schott	18.-
L.R.Merenyi	50.-
I.Klein	18.-
Mobile Robot	50.-
J.Krivánková	20.-
Olga Jelinek	20.-
Paul Zeman	8.-
Frank Brichta	18.-
G.Stádník	50.-
V. Mervatt	4.-
M.Kubiček	18.-
J.Polák	18.-
M.Janský	4.-
J.Kosnár	50.-
Fr. Lohr	12.-
M.Moravec	12.-
F.Gregor	25.-
M.Dvořák	12.-
J.Melník	12.-
J.Velechovský	18.-
A.Tondr	8.-
J.Novák MBE	50.-
O.Hromek	18.-
J.Příbyla	8.-
I.Kamenický	18.-
J.Bursík	18.-
L.Pek	8.-
G.Burton	18.-
P.Franc	50.-
M.Zeman	18.-
Z.J.Holý	8.-
V.Janoušek	18.-
F.Dusejovský	8.-
A.Dobrasek	18.-
A.Hubschmann	18.-
A.Prokes	10.-
M.Bittman	28.-
F.Grotte	18.-
E.Huettig	8.-
V.Masínová	8.-
M.Warmuz	70.-
O.J.Kinda	30.-
S.Nolc	8.-
J.Smidová	8.-
B.Panoch	8.-
M.Kocek	50.-
O.Hanzal	8.-
K.M.Hauser	8.-
L.Bartos	10.-
M.Bittmann	60.-
G.C.Skruzný	18.-
J.Kosnar	8.-
F.Zalesak	8.-
J.Novak	5.-
S.Kyral	70.-

Zajímavosti z Austrálie

První Čech v Austrálii

dr. Josef Lovell

V březnu 1793 zakotvily v Port Jackson (Sydney) dvě lodi španělského královského loďstva. Korvety Desubierta a Atrevida, které měly za sebou více než tři léta plavby, tvořily dobře vybavenou výzkumnou expedici pod velením kapitána Alexandra Malaspiny. Španělská výprava představovala po výpravách Cooka a Laperouse třetí největší výzkumnou expedici Tichomoří. Na palubě Desubierty pracoval jako hlavní botanik výpravy náš krajan naturalista botanik Tadeáš Haenke, narozený v roce 1761 v Chrástě u Litoměřic.

Pokud je známo, byl to první občan z českých zemí, který vstoupil na půdu Austrálie a Nového Zélandu.

Haenke, zakladatel moderního přírodovědeckého výzkumu Jižní Ameriky, byl všestranně vzdělaný přírodovědec, zamilovaný do botaniky a mineralogie. Dobré jméno si získal již jako student monografií Květena Krkonoš a svým jazykovým i hudebním nadáním. Po získání titulu MA Pražské university (přírodní vědy, matematika, astronomie) pokračoval v botanických a lékařských studiích ve Vídni. Haenkeho touhou bylo cestovat a sbírat přírodniny v dalekých zemích. Na doporučení university a císaře Josefa II. byl přijat v roce 1789 za přírodovědce španělské výpravy, která se chystala na pětiletou cestu kolem světa. Na celou přípravu měl jen tři dny, protože jmenování obdržel se zpožděním. Počátkem

července odjíždí dostavníkem z Vídne, za pět dní nocuje ve Štrasburku, v předvečer dobytí Bastilly projíždí neklidnou Paříží a dvacátého pátého července mladý naturalista botanik z Čech je představen v Madridu králi. Don Carlos IV, právem zvaný protector de las artes y ciencias, jej během audience jmenuje poručíkem námořnictva a předává Haenkemu osobní dopis otevírající cestu po všech španělských državách. Haenke odjíždí do Cadizu spojit se s výpravou. Zde ale zjistil, že korvety odpluly několik hodin před jeho příjezdem. Za týden odplouvá za výpravou obchodní loď do Buenos Aires. Haenkova loď však v ústí La Platy ztroskotala a náš cestovatel ztratil vše mimo holý život a královův dopis. V Montevideu, kde těžce onemocněl horečnatou chorobou, jej čekala zdrcující zpráva. Kapitán Malaspina odplul již do Valparaísa, setkal se spolu v Santiagu na druhé straně kontinentu. Utěchou bylo přátelské přijetí vicekrálem v Buenos Aires, od kterého obdržel náhradu za utrpěné škody, značnou částku: čtyři tisíce zlatých. Haenke cestoval měsíc přes nekonečné a nebezpečné argentinské pampy. V Mendoze stanul poprvé na úpatí Kordillier, jejichž výzkumu věnuje později dvacet tři let svého života. Konečně koncem března byl v Santiagu nadšeně uvítán Malaspinou a jeho druhy. Přivezl sebou sbírku 2500 rostlin, výsledek šestitýdenní cesty napříč Jižní Amerikou. Výprava nyní postupuje pomalu na sever do Callo (Limy) a dále podél celého pobřeží Jižní, Střední a Severní Ameriky. Z Aljašky se vrací do Akapulka a odtud plují na Mariany, Carolinské ostrovy a Filipíny, kde se zdrží nejdéle. Po Filipínách navštíví Šalomounské ostrovy, Espritu Santo a Nový Zéland (Dusky Sound). Haenke všude intenzivně sbírá přírodniny, maluje a mapuje. Byl první, kdo detailně popsal a zmapoval vysokohorské jezírko Titicaca a našel velké množství neznámých rostlin, speciálně v Kordillierách, Equadoru, Panamě, Mexiku, Kalifornii, Aljašce, Guamu a Filipínách. Nadaný přírodovědec a hudebník - hrál posádce často na harpsichord - byl velmi oblíben. Ostrůvek Desengaño na 59 stupni severní šířky u pobřeží Aljašky byl přejmenován Malaspinou na Ostrov Tadea Haenkeho.

11. března 1793 připluli do Syd-

ney. Haenke navštívil Parramattu, Toongabbie a Botany Bay. Výprava měla na měsíční pobyt v Australii milé vzpomínky. Posádky obou lodí se zde po namahavé plavbě dokonale zrekreovaly. Pro Bohem zapomenutou, od světa izolovanou kolonii, která se s obtížemi snažila postavit na vlastní nohy, byla nečekaná návštěva španělské královské expedice společenskou událostí prvního stupně. Španělské i anglické prameny zdůrazňují přátelský vztah speciálně mezi španělskými důstojníky, malíři, vědci a jejich kolegy v Sydney a dámmi tehdejší společnosti. V expedici bylo šest profesionálních malířů, kteří zanechali cenné dokumentární svědectví o životě pětileté kolonie - nejstarší obraz Parramatty, unikátní scénérie z okolí přístavu, kresby domorodců i miniatury členů společnosti. Obě strany si vyměnily řadu darů. Na př. dr. White, hlavní lékař v Sydney, věnoval španělskému kolegovi kolekci chirurgických nástrojů. Na oplátku dostal větší množství vzácného chininu.

10. dubna obě korvety opustily Austrálii a po návštěvě Tonga zakotvují po třech letech opět v Callao (Peru). Haenke se zde rozloučil s expedicí a vstoupil jako přírodovědec a lékař do služeb španělského vicekrále. Jižní Ameriku již neopustil. Během dvaceti tří let podnikl řadu průzkumných výprav do různých oblastí Kordiler a povodí Amazonky. Dle soukromého dopisu: "...měl velkou farmu nedaleko Cochobamby (dnes Bolívie). Nasbíral množství rostlin, minerálů, úspěšně léčil a vyráběl léky. Našel stříbrnou rudu a jiné vzácné horniny, založil zde botanickou zahradu s množstvím rostlin..." První zde studoval a chemicky analysoval minerální vody a léčivé rostliny. První v Peru potlačil epidemii neštovic všeobecným očkováním. Vyráběl léky, zvláště chininový extrakt. Píše: "...za války, kdy nebylo možno dovážet léky, vděčí vláda pouze mému úsilí, že lékárny měly medikamenty, které jsem sám vyrobil. Můj dům byl trvalým útlukem chudých, které jsem léčil grátis." Haenke obvykle cestoval s malou laboratoří a provedl mnoho analýs různých hornin jejichž vzorky posílal do Evropy. První jasně rozlišil sodný a draselný ledek a oddělil doprovázející složky. Publikoval vlastní analytické tabulky k určení minerálů a

práce o hornictví zlepšující způsoby získávání stříbra, zlata a rtuti. Psal též o zemětřesení, sopkách a vzniku geologických útvarů. Cenné jsou studie a množství roztroušených poznámek o životě domorodého obyvatelstva z povodí Amazonky a z Kordillier. Jde o poznatky získané bezprostředním stykem s indiánskými kmeny, z nichž mnohé dnes již neexistují. Zajímalo se o indiánské lékařství a hudbu, kterou zachycoval nejen slovně, ale i v notách. Nevic se ale věnoval botanice. Nabíral a popsal tisíce rostlin, často zcela neznámých. Stovky rostlin nese jeho jméno. Proslavil se nálezem Victoria Regia Haenke, největšího lekninu vůbec, s květy až půl metru v průměru a s listy o průměru skoro dva metry - jde o rostlinu s největšími listy na světě. Unesou člověka. Haenke jej objevil na Rio Mamore v povodí Amazonky, kde jej domorodci nazývají ypuru - pekáč na vodě.

Do Madridu a do Prahy poslal během dvaceti tří let čtyřicet velkých zásilek přírodnin. Z Haenkého sbírek zbylo v herbáři Národního muzea v Praze 15 tisíc listů se čtyřmi tisíci druhy rostlin, většinou novými. Několik z nich má oznamku: Port Jackson - Nová Holánie - 1793.

Haenke, který trpěl malárií, zemřel v roce 1816 v Cochabě. Haenkovy vědecké práce byly většinou publikovány později. Nejcenější jsou "Popis Peru" a botanické publikace. V Jižní Americe a ve Španělsku je Haenkova činnost stále vysoce oceňována. Svědčí o tom řada prací zabývajících se jeho osobností. Detailní třistastránková monografie o životě a díle našeho, u nás téměř zapomenutého přírodopisce a cestovatele vyšla letos v Madridu ke dvoustému výročí Malaspiny expedice.

Minutka pro zdraví

KOUZELNÝ JEŽEK

Vy, kteří odebíráte nějaké noviny nebo časopisy z domova, jste si jistě všimli nápadné reklamy na "kouzelného ježka". Zajímalo mne, co to vlastně je, ve svém věku už na nějaká "kouzla" nevěřím. Tak tedy, správný název je "Implikátor Kuzněcova", podle jména ruského lékaře, který před více než deseti lety začal na psycho-neurologickém oddělení Centrální nemocnice v Moskvě, pod dohledem Presidia Akademie věd, pokusy. Implikátor zvyšuje a zlepšuje oběh krve, zklidňuje svalové napětí a působí i na hormonální systém. Celý projekt je založen na poznatcích tradiční čínské medicíny, konkrétně na t.z.v. "pekingském kladívku". Používání zbavuje bolesti v kloubech, zmenšuje, nebo odstraňuje bolesti při arthritidě, zbavuje bolesti hlavy, únavy a léčí i nespavost. "Ježek" je vlastně řada plastických drobných jehliček, které jsou v přesném pořadí připevněny na pružné textilní látce. Přikládáme jej na bolestivé místo na dobu kolem 60 vteřin, přitom každých deset vteřin zvyšujeme tlak. Celá procedura se opakuje do úplného vymizení bolesti. Při bolestech hlavy se implikátor přikládá nejdříve na zadní část krku, potom na týlovou a temenní část hlavy. Při chronické nespavosti se doporučuje používat implikátor 15 - 20 dní pravidelně a pak udělat na měsíc přestávku. Při aplikaci nedochází k porušení kůže, ostré hroty citíte jen několik prvních minut a poté pocítíte příliv tepla a příjemné uvolnění. Pomažu, ale jistě si zvykáme na používání alternativní medicíny, na používání starých léčebných prostředků i na to, že na radách našich babiček přece jenom něco je. "Ježka" si můžete objednat v nejbližší době. Jeho cena, která se pohybuje mezi dvaceti a třiceti dolary (závisí na velikosti implikátoru), je relativně dostupná. Co dodat závěrem? Loni se jen v České a Slovenské republice prodalo více než půl milionu kusů, implikátor se stal hitem v Evropě, dodává se i do Ameriky a do Kanady. Je dobře, že ani Austrálie nezůstává pozadu.

DENTAL PROTESIS

Odborný zubní protetik nabízí své služby, ve zvláštních případech (stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné, (soukromé pojištění vyplácí jen předem domluvenou částku)

Další informace:

(02) 303 146

(mluvíme česky i slovensky)

Rány osudu.

Jan Plavec.

Ježíšek naděluje mým dětem třikrát: Nejdříve pod stromček, který jsem k tomu účelu na zahrádě zasadil (je to dnes už desetimetrová borovice), 24. prosince u ní večer (mnou postrčené) spatří "znenadání" světélko a už se ženou... pod houpající se petrolejkou na větví tam leží ty kouzelné balíčky - tak dlouho očekávané zásilky ze severního pólu, které jsem těsně před tím v zamknuté ložnici konečně zabalil. Dvacátého pátého ráno jsou pak opět nadité ponožky zavěšené u krbu (naplnil jsem je s kličicima očima po půlnoční v místním kostelíku). A v pondělí, týž den, je ještě čeká hromada dárků u babičky. Šťastně to děti.

A letos, protože jsou příbuzní stále ještě nešťastní z toho, co těm chudinkám maminka nadělila, dárků bylo jak od OSN v Bosně-Hercegovině.

Nezralé meruňky sražené ze stromu u borovice svědčí o tom, že se tam Santa snažil zaparkovat s přetíženými saněmi, druhý den ráno ponožky u krbu přetékaají jak roh hojnosti a u babičky je čekají tři zeleného pytle PVC na smeti - plné zásilek od zbytku rodiny. Hory dobré vůle.

Děti si vesele hrají, ubozí sirotci, alespoň na chvíli zapomenou na ten krutý úder osudu jenž je připravil o pohádkovou nevinnost dětství. Nu, však se

mnou se život také nemazlil - dokonce si myslím, že si pro jednu zasloužím odpocinek. Po dobrém obědě zažívám v rozkládacím křesle omámen vůní nádivky z krocana. Z kuchyně zní ubezpečující cinkot nádobí, z rádia se sypou sněhové vločky v podání Ray Charlese, údy sebou začínají nervózně cukat... zaplavila mě vánoční pohoda.

Probralo mě z ní ostré zapískání, pak tupé údery, křik a pláč. Hromada dárků je opuštěna, děti se řezou a tahají o nějakou hračku, je malá, ale zřejmě jim drahá. Nezbyvá než zasáhnout. Musím být přísný, ale spravedlivý a hlavně - moudrý. Narovnal jsem si papírovou korunu na hlavě. "Jestliže okamžitě nepřestanete, vezmu vám to, prodám a rozdělím vám výtěžek... dejte to sem!" Z malé pěstičky páčím miniaturní pištaliku z umělé hmoty: "Made in Taiwan". Bylo to v jednom z těch stolních dělbuchů, které pro dobré zažívání explodují před jídlem. Cena: ...půl centu! Že se řezou kvůli takové pitomině? A na Vánoce! Pak jsem si ale vzpoměl na své vlastní mládí - my se přece také spokojili otlokáním pištalek z vrbových hajuzí... nebo jsme to otlokali špačky? Teď už nevím, možná si to pletu s Ladovými koledníky nebo s Husary z Alšova Špalíčku. Do něčeho jsme tenkrát také ale s bratrem rádi mlátili. Tradice se nezapře. Jsem rád, že jsou po mně tak skromné.

ANEKDOTY BEZ HLAVY

Muž bez hlavy přišel na úřad. Úředník vysvětluje druhému:

"Ten muž se dostavil na naši výzvu po vykonání rozsudku."

Hlídač zastavil muže bez hlavy na místě, kde je vstup zakázán:

"Copak neumíte číst?" osopil se na něj.

Žena představuje muže bez hlavy své známé a pravi: "Jako na manželovi na něm nic podstatného nepotrádám."

Úředník ukazuje návštěvníkovi svého podřízeného - muže bez hlavy:

"Je mlčenlivý, spolehlivý a nevyvolává konflikty."

Lékař u odvodní komise se podíval překvapeně na muže bez hlavy, který vstupoval do ordinace:

"Tak rafinovaného simulanta jsme tu ještě neměli."

A jedna navíc....

O přestávce mezinárodního kongresu dal jeden český lékař kolegovi otázku, jak se projevuje kornatění mozkových tepen. Kolega se dal podat a doktor vysvětloval: "Předně zapomětlivosti, za druhé závratě a konečně... přičemž třetí příznak vyslovil o něco tišeji a méně srozumitelně.

"Co bylo to třetí?" ptal se se zájmem hádařci.

"Hluchota", křikl mu doktor do ucha hodně zblízka. Přihlížejícím se vtip líbil a doporučili ho vyzkoušet na jednom americkém lékaři, který se na všechny přátelsky usmíval, takže se dalo předpokládat, že má smysl pro humor. Po krátké poradě se znalci angličtiny si doktor připravil vtip v jazyce anglickém a přednesl hádanku ochotně naslouchajícímu Američanovi. Když drmolil třetí příznak, zeptal se Američan se zdvořilým zájmem: "Please?"

"Deafness" vykřikl mu doktor do ucha. "Very interesting, thank you for your information," odpověděl Američan s vděčným úsměvem.

SATURNIN

(10. pokračování)

Zdeněk Jírotka

Dědeček toho večera nevykládal svou vzpomínku z mládí. Odešel po večeři do svého pokoje, protože ho teta Kateřina urazila. Bylo charakteristické, že to učinila jakýmsi příslovím. To zavdalo doktoru Vlachovi podnět k tomu, aby nedbaje přítomnosti tety Kateřiny, pronesl filipiku proti příslovím.

Pravil, že je to vlastně na celém světě dobře zařízeno. Mnoho lidí před námi i v současné době se postaralo, abychom si žili pohodlně a nemusili se příliš namáhat. Tak není třeba, pokračoval doktor Vlach, abyste chodili pěšky, železnice vás dopraví kam chcete. Nepotřebujete namahavé spíhat na horské velikány, vytáhne vás tam lanovka. Není nutno, abyste četli knihy, které jsou vydávány. Kulturní referent vašich novin vám nejen stručně řekne obsah nejnovějšího díla, ale dokonce je rozptývá, vytkne autorovi všechny chyby a nedostatky, a vám stačí, naučíte-li se zpaměti asi tak třetí větu od konce z této recenze. Tam bývá shrnut celý referát do jakéhosi výtažku, a dokážete-li tuto větu opakovat bez zakoktání u kavárenského stolku, budete považováni za kritickou veličinu.

Ale ani jinak není zapotřebí, abyste byli vtipní, moudří a rozsaňní, protože i to za vás obstarali jiní. Po celé věky chystali pro vás nepřebernou zásobu přísloví, pořekadel, úsloví a konverzačních obrátů, takže stačí jen sáhnout, vytáhnout to právě a již můžete vtipně glosovat jakoukoliv situaci.

Je ovšem nutno, abyste se vyvarovali užívání takových přísloví, která se k dané situaci buď nehodí, nebo hodí, ale jako pěst na oko. Bylo by to jednak směšné, jednak byste mohli vztit úhony, jak se říkalo. Tak třeba není vhodné říkat člověku, kterému umřela manželka a děti a blesk zapálil nepojištěnou stodolu, že každý je svého štěstí strůjcem. To může říci jen idiot, a je možné, že se tím stane strůjcem svého neštěstí, protože mu ten osudem stíhaný za tuhle tu moudrost rozbije hlavu. Proto by v tom případě bylo snad vhodnější použít přísloví, koho bůh miluje, toho křížem navštěvuje. Tím toho postiženého velmi potěšíte. Zrovna tak není dobře říkat někomu, kdo čeká patnáct let na povýšení a zase byl přeskočen, že trpělivost přimáší růže. V tomto případě by se spíše hodilo přísloví, že se tak dlouho chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhe.

Velmi dobrá příležitost k použití zbrusu nových přípovědek se vám naskytne o pohřbu některého známého. To můžete těšit truchlící pozůstalé tím, že, jak se říká, mladý může, starý musí. Případně vtipně poznamenejte, že zemřelý to má za sebou a na nás to ještě čeká. Za takové překvapující sdělení vám budou pozůstalí srdečně vděční a podstatně zmírníte jejich žal. Tím spíše, že nebudete sami, budou jim to říkat mnozí jiní a ty krásné věty se budou opakovat tolikrát, že nezučastnění divák bude mít dojem, že všichni přítomní jsou cizinci, kteří se naučili česky z téže příručky, v níž pod nápisem "Na pohřbu" byly uvedeny tyto perly společenské konverzace.

Jsou ovšem v životě situace a případy, kdy vám sebelepší přísloví nejsou nic platné. Běda dozorcí vězňů, který by pomáhal trestancům na svobodu a hájil se příslovím, kdo chce kam,

pomozme mu tam. Nebo se dozvíte, že váš známý, pan Matouš, byl pokladníkem nějakého spolku a byl kdysi zavřen pro defraudaci. Velmi vás to překvapí, protože jste se domnívali, že pan Matouš je čestný člověk, řídil se příslovím s poctivostí nejdál dojdeš. Setkáte se s jiným známým, panem Markem, a ten se zapřísáhá, že zná Matouše celý život, a tvrdí, že je to lež a že nikdy zavřen nebyl. Tak co, byl, nebo nebyl? Jste na rozpacích, ale už vám přichází na pomoc přísloví, že není šprochu, aby na něm nebylo pravdy trochu. Z toho plyne, že alespoň trochu pana Matouše bylo zavřeno.

Později si zjistíte, že to všechno vzniklo špatným pochopením přísloví. Pan Matouš řekl před několika lety malému chlapci Jeníku Lukášovi, že děti nosí vrána. Průběhem dalšího života si ten chlapec ověřil, že pan Matouš lhal, a za několik let potom ho křivě obvinil z defraudace, dokládaje to oslnivě logickou úvahou, že kdo lže, ten i krade.

Také přísloví, kdo do tebe kamenem, ty do něho chlebem, není radno v praktickém životě uplatňovat. Už v bibli máme příklad, kdy obr Goliáš do jistého pana Davida už ani chlebem nemohl, protože byl na místě mrtve. Je to zásada ceny tak pochybné, že je stroze odmítána i malými hochy, jejichž bitky kamením jsou podloženy naukami zcela jinými.

Z toho je vidět, že není všechno zlato, co se třpítí. Jako třeba přísloví, kdo pozdě chodí, sám sobě škodí. Stačí se připad, že lidé přišli pozdě na nádraží a zmeškali vlak, který se někde u Pardubic srazil s rychlíkem. Jednou jsem zkusil volat ozvěnu a volal jsem do lesa. Náhodou tam byl hajný, měl zlost, že plaším zvěř, a to, co na mne zahulákal, ani nechci opakovat. Rozhodně je bíbosť, že jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Já jsem volal docela slušně.

Úplně zmatené je přísloví, že kdo za pecí sedá, jiného tam hledá. Představme si, prosím, selskou jizbu, trámový strop a pec. Za pecí někdo sedá a hledá tam někoho jiného. Protože prostor za pecí je malý a přítomnost někoho jiného dala by se jediným pohledem zjistit, je jakékoliv hledání zcela zbytečné a svědčí o pomatenosti ducha. Na prostém odmítnutí přísloví, co tě nepálí, nehaz, je založena myšlenka dobrovolného hasičtva. Protože nelze zavrhnout počínání hasičů, je nutno zavrhnout citované přísloví.

Je samozřejmé, že k tomu, aby někdo popřel platnost věty tak obecné, jako je třeba přísloví, je třeba určitě duševní síly. Není to lehké, ale někdy se tomu nelze vyhnout, jak se přesvědčil muž, který už neměl ani jediné šaty celé a byl pětkrát v Pasteruově ústavu, protože trval na tom, že pes, který štěká, nekouše. Kousali všichni.

Je nutno obdivovat bujnou představivost lidí, kteří pořekadla razili. Vezměte si třeba přísloví, že kráva zajíce nedohoní. Je to sice pravda, ale nedovedu si představit, že by kráva zajíce honila a proč by to vůbec dělala. Taková kráva není, to at mi nikdo neříká. Jsou ovšem také přísloví nedoceněná. Stačí, poukážeme-li jen na to, že čistota je půl zdraví a veselá mysl také půl zdraví. Je s podivem, že tyto dvě rovnice, dávající dohromady zdraví celé, unikly dosud pozornosti lázeňských lákářů. Jejich využitím by bylo umožněno léčení v masách.

Ačkoliv je přísloví jako písku v moci, jsou lidé, kterým se jich pořád zdá málo. Ti je obvykle doplňují výroky vlastního a občas mezi řečí prohodí: "Já vždycky říkám..." Jejich přátelé a známi jsou úplně ohromeni tím, co oni vždycky říkali.

Je nutno důrazně varovat před tím, aby

byla pořekadla chápána doslovně. Doslova vzato, je vám vrabec v hrsti stejně málo platný jako holub na střeše. S vrabcem v hrsti nelze nic rozumného podnikat. Také si nesmíte představovat, že každá liška chválí svůj ocas. Ptal jsem se na to fořta v Tulešicích a on to rozhodně popřel. Ten ocas chválí kožešník, když vám tu lišku prodává. Přísloví sytý hladovému nevěří je míněno tak, že ten sytý nevěří hladovému, že by měl takový hlad. Není důvodu, proč by mu nevěřil, že musí v České Třebové předsedať, nebo že dotýkáti se drátů na zem spadlých je životu nebezpečno. To mu uvěřit docela jistě a nebude se drátů dotýkat. Jinak by dokázal platnost rčení, že kornu není rady, tomu není pomoci.

Mnohým není jasný smysl toho, že pozdě bycha honit. Vzniklo to jako posměšek lidem, kteří chodí s křížkem po funuse a říkají: "Kdybych byl býval..." a podobné. To si musíte ujasnit proto, abyste mohli tvrdit, že jestli jste zmíněného bycha nehonili, nebylo to proto, že byste nevěděli, kdo to je, nýbrž proto, že jste si byli vědomi, že je pozdě.

Nevím, jestli doktor Vlach minul poslední větou svou úvahu ukočit, nebo o zda by byl pokračoval dál, kdyby do obývacího pokoje nevstoupil Milouš. Teta Kateřina se na něho vrhla, zasypávala ho otázkami týkajícími se jeho osobních pocitů a zdraví a pak odběhla, aby vyplenila špižírnu.

Doktor Vlach, slečna Borbora, Saturnin a já jsme pak debatovali o tom, jak je možné, že dosud nebyla obnovena dodávka elektrického proudu. Představovali jsme si, co se asi mohlo stát. Protože dědeček nebyl přítomen, mluvili jsme velmi odborně a probrali všechny možné závady, počínaje spálenými pojistkami a konče elektrárnou odpálenou povodní. Mluvili jsme i o tom, že jsme již tolikrát všemi vypínači zkoušeli, kde-li už proud, že jsme ztratili ponětí o tom, jsou-li světla a ostatní elektrická zařízení vypjata či zapjata.

Když jsme odcházeli z obývacího pokoje, snažila se teta Kateřina zabalit Milouše do příkrývky, ačkoliv byl teplý srpnový večer. Milouš to přijímal trpně a hlídal potraviny, které mu byla přinesla. V hale se Saturnin tázal, nebudeme-li už nic potřebovat, přál nám dobré noci a odešel do svého pokojíku. Stoupali jsme po ztemnělém schodišti do prvního patra a doktor Vlach vykládal něco o oční chorobě, zvané šeroslepost, a pak bez přechodu začal recitovat jakousi báseň o tom, že tma spala již ve sloupech z mramoru, a o králi Salamounovi. Potom pravil, že kdyby byl mladší, šel by ještě s námi na terasu. Ale starý panám prý to nesvědčí. Uklonil se nám jako dvořan a pokusil se tlumočit přání dobré noci veršem. Potom zmizel ve svém pokoji.

Pravda je, že jsme vůbec neměli v úmyslu jít na terasu, dokud to doktor Vlach neřekl. Myslím, že bych se nebyl odvážil slačnu Barboru o to požádat, ale nyní se to zdálo lehké a samozřejmé. Tak se stalo, že jsme se se slečnou Barborem asi hodinu dívali, uvidíme-li padat hvězdu, a většinou jsme mlčeli.

Slečna Barbora už šla spát, dům byl tichý a venku šuměl les. Ležel jsem v posteli a nechťelo se mi spát. Kouřil jsem cigaretu a díval se do tmy. Přemýšlel jsem o slečně Barboře, o sobě a o tom, zda jsem se na té terase choval správně. Už častěji jsem měl pocit, že si ve styku se ženami počínám jako beznadějný hlupák. Představoval jsem si, co by řekl Milouš, kdyby se dozvěděl, že jsem se asi hodinu díval na hvězdy se ženou, kterou miluji, a že jsem se ji nepokusil políbit. Tím nechci říci, že by

mi na Miloušově mínění záleželo. Mnohem důležitější bylo, co si o tom myslí slečna Barbora. Kdysi, za studentských let, jsem ztratil děvče, ke kterému jsem cítil náklonnost. Bylo to hezké a hodné děvče, ale bylo znuděno tím, že jsem se choval příliš korektně. Mrželo mně to a umiňoval jsem si tenkrát s chlápečkou upřímností, že se polepším, ale nepolepšil jsem se. Mám o té věci své představy a své sny a čekal jsem příliš dlouho na jejich splnění, než abych se jich tak snadno vzdal.

Snad to bylo bláhové, ale mezi jiným jsem si umiňoval, že až najdu ženu, kterou budu milovat a která bude mít ráda mne, že si to neefektně. Je tak zbytečné si to říkat a tak krásné mlčet. Bylo to všechno řečenop již příliš často a slova básníků ztratila zvuk v ústech sňatkových podvodníků. Holíč z naší ulice hraje divadlo, klečí před paní řidičí učitelovou a praví: "Miluji vás, madame!" s tím "e" na konci slova. Paní řidičí učitelová má špatně nasazenou paruku, potí se, vzdychá a hlásí do řad publika: "I já vás, pane, miluji." přesně takovým tónem, jako by řikala: "Lidi, to je horko."

V mé kapličky lásky visí tabulka: Prosím, nemlouve!

Tak tedy nevím, jestli jsem si na té terase počínal správně, ale cítil jsem, že bych nikdy nedovedl ukrást slečně Barboře polibek. Až přijde chvíle, po které toužím, nepolibím ji, políbíme se.

Tma v pokoji byla vystřídána fialovým zablesknutím a venku se rozpoutala víchlice s rychlostí obvyklou jen v horách. Zavřel jsem okno a pak jsem naslouchal, jak děst bje do jeho tabulek. Vzpomínal jsem na všechno, co se událo od té doby, kdy jsem poznal slečnu Barboru na tenisovém hřišti, a bůhví jak se stalo, že jsem si při tom vzpoměl na něco, co mělo tak pronikavý vliv na další průběh noci, která bouřlivě letěla nad horami.

Když jsem se totiž dostal ve svých vzpomínkách k dobrodružní jízdě přes zatopený most a k bouři, která brzo potom vypukla, tu se mi jako kouzlem objevila v mysli vzpomínka na malý detail, který tenkrát zdánlivě unikl mé pozornosti a který celou tu dobu ležel v mé paměti zasut. Vzrušilo mne to tak, že jsem se v posteli posadil.

Nebylo pochyby, vzpomněl jsem si na to docela jasně. Venku tenkrát zuřila bouře, zrovna jako teď. Pod krytým vjezdem vystupujeme z auta, já pomalu a obtížně, protože mám pochroumaný kotník, Saturnin mi pomáhá, drží mne pod pravou paži, slečna Barbora zamyká vůz a pak mne kamarádsky podpírá zleva. Smějeme se do dunění hromu a pomalu vcházíme do haly. Mijíme právě rozvodnou desku se spoustou pojisktek, když se ozve ohlušující prasknutí hromu a na rozvodné desce něco zajiskří. Saturnin sebou polekaně trhne a pak se zase všichni smějeme. Z prvního patra se ozývá hlas doktora Vlacha. Naslouchám, co povídá, ale přitom koutkem oka vidím, jak Saturnin volnou pravou rukou vypíná hlavní kontakt na rozvodné desce.

Potom klesne tato na pohled bezvýznamná podrobnost ke dnu mé paměti a vzpomínka na ni se neozve, ani když slečna Barbora o něco později konstatuje, že jsme bez proudu. Nevzpoměl jsem si na to ani dnes večer, když jsme mluvili o tom, proč ještě nebyla obnovena dodávka elektrického proudu.

Uvažoval jsem, že je-li moje domněnka správná, je všechno jasné, a divil jsem se jenom tomu, že na to nepřišel dědeček. Saturnin z opatrnosti a snad münoděk vypjal elektrický

proud v celém domě. Buď na to zapoměl, nebo nás nechal v té svízelné situaci umyslně, a všechny ty trampoty s polním vařením a klepýtáním po neosvětlených schodech padnou na jeho hlavu.

Málokdy něco kloudného vymyslím, ale když se tak stane, mám živelnou chuť přesvědčit se, zda jsem uvažoval správně. A tak se stalo, že jsem provedl něco, co jsem neměl udělat. Obličej jsem si župan a šel zapnout elektrický proud.

Zverne vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic

ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává:

HABER - PILOT Pty Limited

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel. (02) 636 1873

Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Habarová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

**Chcete pomoci svým příbuzným nebo známým
emigrovat do Austrálie?**

Obraťte se na největší právníckou firmu v Austrálii,
specializující se na otázky emigračního práva.

Připravujeme žádosti buď pro osoby, které jsou již v
Austrálii, nebo pro obyvatele České a Slovenské republiky,
kteří chtějí emigrovat do Austrálie.

zastupujeme je ve všech otázkách emigračního práva, např.

- * trvalý pobyt v Austrálii,
- * manželství nebo 'de facto' soužití a sloučení rodin,
- * profesionální a pracovní víza,
- * status uprchlíka a humanitární případy,
- * pomoc těm, kteří překročili lhůtu víza.

Hovoříme česky nebo slovensky,

kontaktujte našeho zástupce Barry Lewise:

tel: (02) 387 3494

BARLOW & CO

Immigration Solicitors and Attorneys

Level 7 - 70 Williams Street, SYDNEY, NSW 2000

93 Drummond Street, CARLTON, VIC 3053

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE

tel.: 99 2595

Stěhování nábytku,
Sydney - mezinátně - zámoří
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme
rozpočet i dobrá rada je zdarma
pečlivě, spolehlivě, poctivě
Hovoříme česky a slovensky

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.

Registered Tax Agent

poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňová přiznání,
domluvíte si schůzku předem,

Další informace:

18 Hugnes Ave,
Lawson 2783

telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky.

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče!

O dovolené v QUEENSLANDU
se naučíte potápět na HERVEY BAY
Ideální podmínky:-

- teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák

tel: 071 25 1626

fax: 071 25 1833

472 ESPLANADE
HERVEY BAY
QLD 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474
A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482
Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL- vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

PODPORUJTE
ODEBÍREJTE
ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY S VÝBORNÝM
SPOJENÍM ZE SINGAPURU, JAKARTY A BANGKOKU -
ZASTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ.

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

Unit 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX 11 110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G
A.C.N. 002 887 238

**NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další**

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

*Máte li zájem o české 'fonty' fungující pod
Windows 3.1 nebo na Macintosh zavolejte
APPLIED COMPUTER SYSTEMS
TEL (02) 636 1873 (A.L. strana 16)*

Superior Performance At An Affordable Price